

Особливості прояву тривожності партнерів танцювальних пар та їх копінг-поведінки на початковому етапі підготовки

Дмитро Моргосліп, Олександр Гринь

Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ, Україна

Анотація. Сьогодні танцювальний спорт має дуже високу популярність в Україні та у світі, що обумовлено його красою та видовищністю. Специфіка сучасних спортивних танців і змагальної діяльності танцювальних пар дозволяють говорити про ситуаційну емоційну стійкість як про фактор, що забезпечує надійність і ефективність дій танцюристів. Варто зазначити, що значний рівень емоційного збудження, напруження, тривожності негативно впливає на результативність змагальної діяльності спортсменів. **Мета.** Вивчити взаємозв'язки між рівнем тривожності та вибором копінг-поведінки партнерів у танцювальних парах на початковому етапі підготовки. **Методи.** Шкала особистісної та ситуативної тривожності (Ч. Д. Спілбергера, адаптована Ю. Л. Ханіним), методика «Копінг-поведінка в стресових ситуаціях». **Результати.** Виявлено, що у юнаків більше виражена копінг-стратегія «орієнтація на вирішення завдання» та «відволікання», тоді як дівчата більше схильні використовувати копінг-стратегію «орієнтація на емоції» та «соціальне відволікання».

Дослідження підтверджують раніше отримані дані про диференціацію партнерами танцювальних пар копінг-поведінок, але юні спортсмени мають більш низькі бали за показниками, ніж дорослі. Юнаки порівняно з дівчатами мають вищий рівень як ситуативної, так і особистісної тривожності. Визначено, що найбільш суттєвими є взаємозв'язки між показниками у юнаків та дівчат у копінг-стратегії «уникнення» та «відволікання», а найменший рівень виявлено між показниками юнаків та дівчат у копінг-стратегії «орієнтація на вирішення завдання» та «орієнтація на емоції».

Порівнюючи результати, можна констатувати, що дівчата мають менший рівень тривожності та при цьому схильні до використання копінг-поведінок «орієнтація на емоції» та «соціальне відволікання». Юнаки мають вищий рівень тривожності та більше виражені копінг-стратегії «орієнтація на вирішення завдання», «уникнення» та «відволікання».

Ключові слова: танцювальний спорт, тривожність, копінг-поведінка, особистісні ресурси.

Dmytro Morgoslip, Oleksandr Gryn

PECULIARITIES OF ANXIETY MANIFESTATION IN DANCE PARTNERS AND THEIR COPING BEHAVIOR AT THE BASIC STAGE OF PREPARATION

Abstract. Today, dancesport has a very high popularity in Ukraine and in the world, which is due to its beauty and visual appeal. The specifics of modern dancesport and the competitive activity of dance couples allows to talk about state emotional stability as a factor that ensures the reliability and effectiveness of dancers' actions. It should be noted that substantial levels of emotional excitement, stress, and anxiety negatively affect the competitive performance of athletes. **Objective.** To study the relationships between the level of anxiety and the choice of coping behavior in dance partners at the basic stage of training. **Methods.** State-trait anxiety inventory (developed by Spielberger C. D. and adapted by Hanin Y. L.), «Coping behavior in stressful situations» technique. **Results.** It was found that young men had a more pronounced task-oriented and distraction-oriented coping strategy, whereas young women were more likely to use the emotion-oriented and social distraction-oriented coping strategy. Research confirmed previously obtained data on the differentiation of coping behaviors of dance partners; moreover, young athletes have lower scores of the indicators than adults. Compared to young women, young men have a higher level of both state and trait anxiety. The most significant correlations were found between the indicators of boys and girls in the avoidance- and distraction-oriented coping strategies, and the lowest correlations were found between the indicators of young men and women in the task-oriented and emotion-oriented coping strategies. Comparing the results, it can be stated that young women have a lower level of anxiety and at the same time tend to use the coping behaviors oriented

Вступ. Сьогодні танцювальний спорт має дуже високу популярність в Україні та у світі, що обумовлено його красою та видовищністю. Результативність та надійність змагальної діяльності є ключовими напрямками в спорті, та у танцювальному спорті зокрема [6, 9]. Особливість танцювального спорту полягає в тому, що результат виконання програми значною мірою залежить від психічного стану танцювальної пари в цілому [5, 17].

Специфіка сучасних спортивних танців і змагальної діяльності дозволяють говорити про ситуаційну емоційну стійкість танцювальних пар як про фактор, що забезпечує надійність і ефективність дій на змаганнях [5, 11, 21]. Результативність діяльності спортсменів-танцюристів безпосередньо залежить від рівня психологічної підготовленості, яка включає свідоме управління особистим психічним станом в екстремальних умовах змагальної діяльності [2, 8, 13]. Змагальна діяльність є стресовою ситуацією для юних танцюристів. Збереження або підвищення стресостійкості особистості пов'язане з пошуком ресурсів, що допомагають їй у подоланні негативних наслідків цих ситуацій.

Вибір певної копінг-стратегії є важливим фактором у забезпеченні результативності та надійності в екстремальних умовах змагальної діяльності [3, 4, 19]. Разом з тим, деякими ученими [1, 7, 11, 20] визначено взаємозв'язок між самоефективністю у сфері предметної діяльності та рівнем тривожності. Фахівці зазначають, що існує статистично достовірний взаємозв'язок між самоефективністю у сфері діяльності та рівнем тривожності. Визначено, що чим менший рівень тривожності, тим більший рівень самоефективності має особа [3, 11, 19].

Тривожність є одним із наслідків стресової ситуації. Значний рівень емоційного збудження, напруження,

Morgoslip D., Gryn O. Peculiarities of anxiety manifestation in dance partners and their coping behavior at the basic stage of preparation. *Theory and Methods of Physical education and sports.* 2023; 3: 73–77
DOI: 10.32652/tmfvs.2023.3.73–77

Моргосліп Д., Гринь О. Особливості прояву тривожності партнерів танцювальних пар та їх копінг-поведінки на початковому етапі підготовки. *Теорія і методика фізичного виховання і спорту.* 2023; 3: 73–77
DOI: 10.32652/tmfvs.2023.3.73–77

toward emotions and social distraction. Young men have a higher level of anxiety and demonstrate more obvious task-, avoidance and distraction-oriented coping strategies.

Keywords: dancesport, anxiety, coping behavior, personal resources.

тривожності негативно впливає на результативність та надійність змагальної діяльності спортсменів. З одного боку, це питання стосується виявлення резервних та невикористаних можливостей психіки кожного партнер-танцюриста та взаємодії між ними. А з іншого – це питання застосування гнучкої стратегії побудови дій та вчинків, які ґрунтуються на використанні адекватного підходу до оцінки та аналізу певних ситуацій, що виникають в умовах тренувальної та змагальної діяльності у спортивних танцях [10, 14, 16]. Тому дослідження особливостей прояву тривожності партнерів танцювальних пар та їх копінг-поведінки є актуальним напрямом вирішення цієї проблеми.

Мета дослідження – вивчити взаємозв'язки між рівнем тривожності та вибором копінг-поведінки партнерів у танцювальних парах на початковому етапі підготовки.

Методи дослідження: шкала особистісної та ситуативної тривожності (Ч. Д. Спілберга, адаптована Ю. Л. Хоніним); методика «Копінг-поведінка в стресових ситуаціях».

Результати дослідження та їх обговорення. У ході дослідження використано методику «Копінг-поведінка в стресових ситуаціях» (С. Норман, Д. Ф. Ендлер, Д. А. Джеймс, М. І. Паркер, адаптовану Т. А. Крюковою) [12, 15]. Представлений адаптований варіант копінг-поведінки містить певний перелік заданих реакцій на стресові ситуації та націлений на визначення домінуючих копінг-стресових поведінкових стратегій. Аналіз отриманих даних здійснювали за такими шкалами: копінг, орієнтований на вирішення завдання; копінг, орієнтований на емоції; копінг, орієнтований на уникнення; субшкала відволікання; субшкала соціального відволікання.

Для оцінювання рівня тривожності спортсменів у стресових ситуаціях використовували шкалу особистісної та ситуативної тривожності (Шкала

особистісної тривожності Ч. Д. Спілберга, адаптована Ю. Л. Хоніним; State-Trait Anxiety Inventory, STAI) [7, 12, 15]. Шкала реактивної і особистісної тривожності є єдиною методикою, яка дозволяє диференційовано вимірювати тривожність і як властивість особистості і як стан.

У дослідженні взяли участь дев'ять танцювальних пар (дев'ять юнаків та дев'ять дівчат) 10–13 років, кваліфікація спортсменів – від Е до Д класу. Дослідження проводили під час воєнного стану в Україні з використанням Google Forms для анкетування та дотриманням кодексу професійної етики, в якому систематизовано основні етичні вимоги до діяльності психолога: згода на участь в анкетуванні, свобода волі й добровільного вибору, право самостійно ухвалювати рішення. Було отримано також дозвіл на анкетування у батьків спортсменів.

Для визначення взаємозв'язків між показниками партнерів у танцювальних парах використовували кореляційний аналіз. Ступінь взаємозв'язків визначали за загальноприйнятими шкалами [15, 18].

Аналіз досліджень, проведених фахівцями із визначення можливостей та ресурсів подолання стресу, свідчить, що вони пов'язані з такими стратегіями, як когнітивне подолання, емоційне подолання, поведінкове подолання та соціально-психологічне подолання [7, 12, 15]. Серед особистісних ресурсів фактори стресостійкості пов'язані з конструктами типу «впевненість у собі» та «самооефективність», що надавало можливість для оцінювання. Тому важливим є питання копінг-поведінки юнаків та дівчат у танцювальних парах у стресових ситуаціях змагальної діяльності [14, 17].

Результати оцінювання показників копінг-поведінки партнерів танцювальних пар, отримані в стресових ситуаціях, представлено на рисунку 1.

Аналіз результатів дослідження показав, що у юнаків більше, ніж у дівчат виражена копінг-стратегія «орієнтація на вирішення завдання» (ОВЗ) і становить відповідно 52 та 43 бали, а різниця – 20,9 %. Також у юнаків більше виражена копінг-стратегія «уникнення» (У), а результати є вищими на 22,5 %, ніж у дівчат. Юнаки переважно більше використовують копінг-стратегію «відволікання» (В), а їх показник більший на 33,3 %, ніж аналогічні показники дівчат.

Дівчата більше схильні використовувати копінг-стратегії «орієнтація

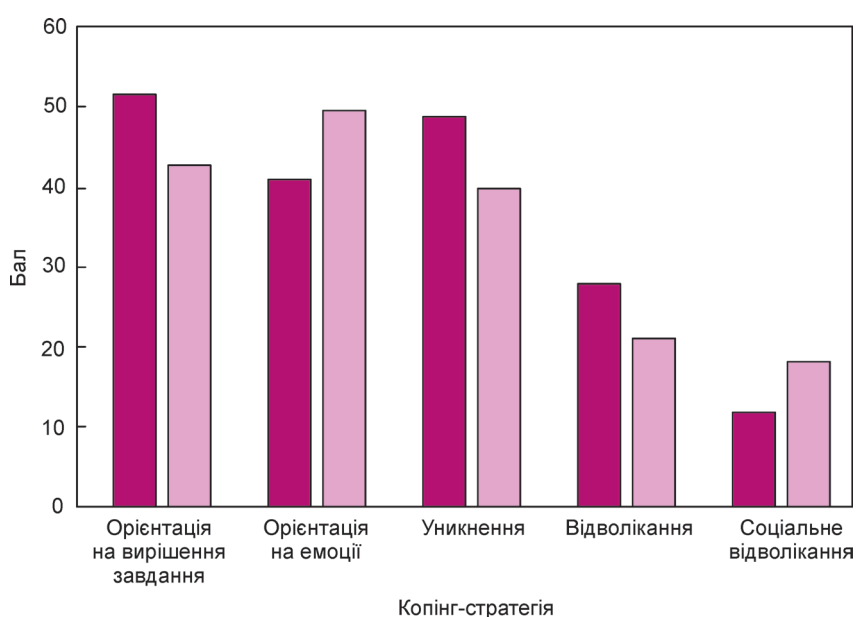

Рисунок 1 – Результати показників копінг-поведінки спортсменів-танцюристів: ■ – юнаки; □ – дівчата

на емоції» (OE), вони мають на 21,9 % кращі показники в середньому, ніж юнаки. Також дівчата мають більше виражену копінг-стратегію «соціальне відволікання» (CB). Цей показник вищий на 50,0 % у дівчат, ніж у юнаків.

Слід зазначити, що юнаки використовують копінг-стратегію «орієнтація на емоції» найменше, тоді як дівчата, у більшості випадків, – у стресових ситуаціях. Юнаки більше використовують копінг-стратегію «орієнтація на вирішення завдання». Протилежні тенденції також спостерігаються між юнаками та дівчатами під час вибору копінг-стратегії «відволікання».

Проведені дослідження підтверджують раніше отримані дані про диференціацію партнерами танцювальних пар копінг-поведінок, але юні спортсмени мають нижчі бали, ніж дорослі [6, 11]. Виявлено найбільше значення коефіцієнта варіації у юнаків за шкалою копінг-поведінки «уникнення», а у дівчат найбільше значення коефіцієнта варіації має копінг-поведінка, орієнтована на емоції. Це пояснюється тим, що кожен спортсмен проживає емоції та реагує на стрес по-різному, а особливості прояву різних емоцій, стану тривожності є особистісно-індивідуальними. Реактивна або ситуативна тривожність – це стан спортсмена в конкретний момент часу, який характеризується занепокоєнням, заклопотаністю, нервозністю в напруженій ситуації. Цей стан виникає як емоційна реакція на екстремальну або стресову ситуацію і може бути різним за інтенсивністю та динамікою у часі.

Результати оцінювання рівня ситуативної та особистісної тривожності спортсменів-танцюристів (юнаків та дівчат окремо) представлено на рисунку 2.

Аналіз показав, що юнаки мають вищий рівень як особистісної ситуативної, так і ситуативної тривожності. Так, рівень ситуативної тривожності у них вищий на 10,8 %, а особистісної тривожності – на 8,9 %, ніж у дівчат. Це можна пояснити нездатністю дівчат опанувати себе у стресових ситуаціях, а також вони більше схильні до стресу, ніж хлопці.

Рівень ситуативної тривожності як у юнаків, так і у дівчат вищий, ніж рі-

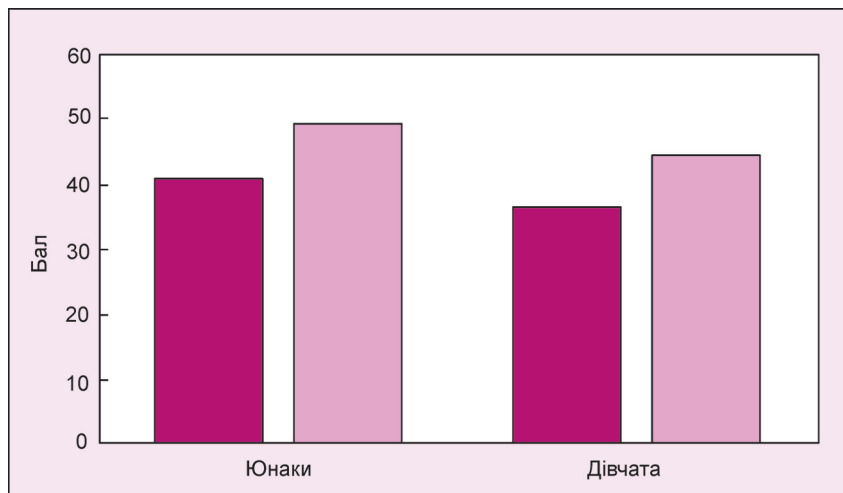

Рисунок 2 – Результати показників рівня ситуативної та особистісної тривожності спортсменів танцюристів:

■ – особистісна тривожність; □ – ситуативна тривожність

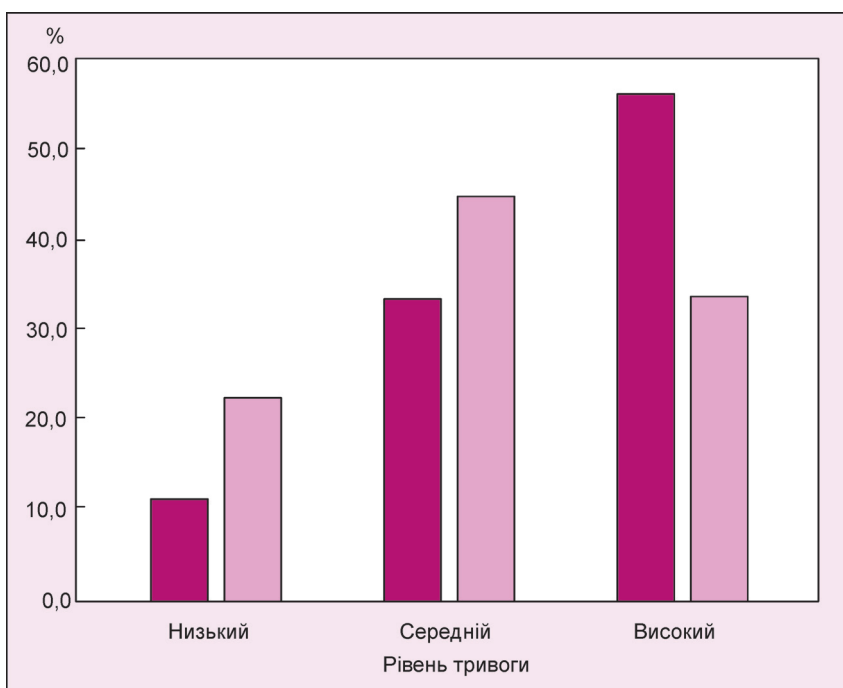

Рисунок 3 – Кількість спортсменів-танцюристів з різним рівнем особистісної тривожності, %:

■ – юнаки; □ – дівчата

вень особистісної тривожності. Юнаки мають вищий рівень ситуативної тривожності, ніж особистісної на 16,3 %, у дівчат різниця між цими показниками – 17,8 %. Отримані результати вказують, що гендерної залежності у рівні тривожності спортсменів не виявлено.

Розподіл кількості спортсменів-танцюристів за рівнем особистісної тривожності представлено на рисунку 3.

Аналіз результатів дослідження показав, що кількість юнаків із високим рівнем особистісної тривожності більша, ніж кількість дівчат у відсотковому співвідношенні: 55,6 проти 33,3 % відповідно. Отримані дані свідчать про те, що кількість юнаків з високим рівнем тривожності у 1,7 раза більша, ніж дівчат. Проте дівчат із середнім та низьким рівнями особистісної тривожності більше.

Таблиця 1. Взаємозв'язки між вибором копінг-стратегії партнерів у танцювальних парах

Показник	Копінг-стратегії				
	ОВЗ	ОЕ	У	В	СВ
Коефіцієнт кореляції між показниками партнерів	0,39	0,44	0,81*	0,69*	0,51

Примітка. * статистична значущість ($p < 0,05$)

Порівнюючи результати дослідження, можна констатувати, що дівчата мають менший рівень тривожності та при цьому схильні до використання копінг-поведінок «орієнтація на емоції» та «соціальне відволікання». Юнаки мають вищий рівень тривожності та більше виражені копінг-стратегії «орієнтація на вирішення завдання», «уникнення» та «відволікання».

З метою визначення взаємозв'язків між вибором копінг-стратегії, орієнтованої на поведінку партнерів у танцювальних парах, було проведено кореляційний аналіз. Отримані результати представлено у таблиці 1.

Найбільший рівень взаємозв'язків визначено між показниками юнаків та дівчат копінг-стратегії «уникнення» ($r = 0,81$; $p < 0,05$) та «відволікання» ($r = 0,69$; $p < 0,05$); найменший – між показниками у копінг-стратегії «орієнтація на вирішення завдання» ($r = 0,39$; $p > 0,05$) та «орієнтація на емоції» ($r = 0,44$; $p > 0,05$). Проведений аналіз показує низький рівень взаємозв'язку між показниками партнерів під час вибору ними копінг-стратегій, що може суттєво впливати на надійність змагальної діяльності юних танцюристів.

Також було визначено взаємозв'язки між показниками тривожності у партнерів танцювальних пар. Коефіцієнт кореляції між показниками особистісної тривожності юнаків та дівчат становить $r = 0,76$ ($p < 0,05$), тоді як між показниками ситуативної тривожності менше – $r = 0,49$ ($p > 0,05$). Можна констатувати, що рівень особистісної тривожності між партнерами танцювальних пар більше сходиться у співвідношенні, тоді як показники ситуативної тривожності мають більше розходження, що дозволяє говорити

про різний вплив стресових ситуацій та обставин на танцюристів.

Результати проведеного дослідження свідчать про низький рівень взаємозв'язків між показниками юнаків та дівчат у виборі копінг-стратегії та різний рівень стану їх тривожності що відображається і може впливати на надійність змагальної діяльності юних танцюристів.

Висновки. Проведене дослідження оцінки рівня тривожності та вибору копінг-стратегій між показниками партнерів у танцювальних парах свідчить про те, що у юнаків більше виражені копінг-стратегії «орієнтація на вирішення завдання» та «відволікання», а дівчата більше схильні використовувати копінг-стратегії «орієнтація на емоції» та «соціальне відволікання». Дослідження підтверджують раніше отримані дані про диференціацію партнерами танцювальних пар копінг-поведінок у стресових ситуаціях змагальної діяльності. Найбільший рівень взаємозв'язків визначено між показниками юнаків та дівчат у копінг-стратегіях «уникнення» ($r = 0,81$; $p < 0,05$) та «відволікання» ($r = 0,69$; $p < 0,05$). Найменший рівень – між показниками у копінг-стратегіях «орієнтація на вирішення завдання» ($r = 0,39$; $p > 0,05$) та «орієнтація на емоції» ($r = 0,44$; $p > 0,05$).

Можна констатувати, що дівчата мають менший рівень тривожності та схильні до використання копінг-поведінок «орієнтація на емоції» та «соціальне відволікання». Спортсмени-юнаки мають вищий рівень тривожності та більш виражені копінг-стратегії «орієнтація на вирішення завдання», «уникнення» та «відволікання».

Перспективи подальших досліджень передбачають продовження вивчення взаємозв'язків між показ-

никами успішності та надійності змагальної діяльності та компонентів особистісних ресурсів танцювальних пар.

Конфлікт інтересів. Автори заявляють, що відсутній будь-який конфлікт інтересів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ващенко ВІ, Іваненко ББ. Психологічні ресурси особистості в подоланні складних життєвих ситуацій. Проблеми сучасної психології. 2018;40:33–49.
2. Гринь ОР. Психологічне забезпечення та супровід підготовки кваліфікованих спортсменів. Київ: Олімпійська л-ра; 2014. 233 с.
3. Дем'яненко БТ. Механізми психологічного захисту та копінг-стратегії в теорії і практиці корекційної та психотерапевтичної допомоги. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 19: Корекційна педагогіка та спеціальна психологія. 2013;24:282–288.
4. Діденко ГО, Шебанова ГО. Копінг-поведінка у сучасних психологічних дослідженнях. Проблеми сучасної психології. 2018;39:368–379.
5. Мишко ВВ. Взаємозалежність прояву когнітивних функцій та спортивної успішності у юних танцюристів. Health, sport, rehabilitation. 2018;3:116–119.
6. Моргосліп Д, Гринь О. Особливості психологічного супроводу з урахуванням особистісних ресурсів змагальної надійності танцювальних пар. Спортивна наука та здоров'я людини. 2021;2(6):160–168. DOI:10.28925/2664-2069.2021.214
7. Підбучька НВ, Штученко ІС. Взаємозв'язок тривожності та самоефективності особистості. Проблеми оптимального функціонування особистості в сучасних умовах; 2018. с. 148–152.
8. Спесивих О, Воронова В. Професійно значущі особистісні якості як основа відбору та прогнозування успішності спортсменів у спортивних танцях. Теорія і методи фізичного виховання і спорту. 2017;2:86–89.
9. Федорчук СВ, Тукаєв СВ, Лысенко ЕН, Шинкарук ОА, Воронова ВІ. Психофізіологіческое состояние спортсменов с разным уровнем личностной и ситуативной тревожности в сложнокоординационных видах спорта. Спортивна медицина, фізична терапія та ерготерапія. 2017;20(1):26–32.
10. Blasing B, Putke M, Schack T. The neurocognition of dance: Mind, movement and motor skills. Routledge; 2018. 320 p.
11. Choi WM, Lee JH. An Analysis of Research Trends in Korean Dance Psychology. Research in Dance and Physical Education. 2020;4(1):45–55.
12. Hackfort D, Schinke RJ, Strauss B, editors. Dictionary of sport psychology: sport, exercise, and performing arts. Academic Press; 2019.
13. Heras Fernández R, Espada Mateos M, Carrascal Dominguez S, Garcia Coll V. Evaluation and analysis of emotional intelligence, mood and coping strategies in two Spanish dance companies. Research in Dance Education. 2020;21(3):231–44.
14. Hill AP, Mallinson-Howard SH, Madigan DJ, Jowett GE. Perfectionism in sport, dance, and exercise: An extended review and reanalysis. Handbook of sport psychology. 2020;14:121–57.
15. Horn TS. Advances in Sport Psychology. Champaign, IL: Human Kinetics; 2008. 512 p.

16. Jowett GE, Hill AP, Curran T, Hall HK, Clements L. Perfectionism, burnout, and engagement in dance: The moderating role of autonomy support. *Sport, Exercise, and Performance Psychology*. 2021;10(1):133.

17. Keay N, Overseas A, Francis G. Indicators and correlates of low energy availability in male and female dancers. *BMJ open sport & exercise medicine*. 2020; 1;6(1):e000906.

18. Leach J, Stevens CJ. Relational creativity and improvisation in contemporary dance. *Interdisciplinary Science Reviews*. 2020; 45(1):95–116.

19. Mainwaring LM, Finney C. Psychological risk factors and outcomes of dance injury: a systematic review. *Journal of Dance Medicine & Science*. 2017;21(3):87–96.

20. San-Juan-Ferrer B, Hipola P. Emotional intelligence and dance: a systematic review. *Research in Dance Education*. 2020;21(1):57–81.

21. Šifrar T, Majoranc K, Kajtna T. Matching of Personality Traits, Emotional Intelligence and Social Skills among Dance Partners in Competitive Dancing. *Kinesiology*. 2020; 17;52(2):242–9.

LITERATURE

1. Vashchenko VI, Ivanenko BB. Psychological resources of the personality in overcoming difficult life situations. *Problems of modern psychology*. 2018;40:33–49.

2. Gryn OR. Psychological support and training assistance for qualified athletes. *Kyiv: Olympic literature*; 2014. 233 p.

3. Demianenko BT. Mechanisms of psychological defense and coping strategy: theory and practice of correctional and psychotherapeutic assistance. *Naukovyi chasopys of M.P.Dragomanov National Pedagogical University. Series 19: Corrective pedagogy and special psychology*. 2013;24:282–288.

4. Didenko GO, Shebanova GO. Coping-behavior in modern psychological researches. *Problems of modern psychology*. 2018;39:368–379.

5. Myshko VV. Interdependence of the manifestation of cognitive functions and sports success among young dancers. *Health, sport, rehabilitation*. 2018;3:116–119.

6. Morgoslip D, Gryn O. Features of psychological support with considering personal

resources of dance couples' competitive. *Sport Science and Human Health*. 2021;2(6):160–168. DOI:10.28925/2664-2069.2021.214

7. Pidbutska NV, Shtuchenko IE. Relationship between anxiety and personality self-efficacy. Problems of optimal personality functioning under modern conditions; 2018. p. 148–152.

8. Spesyvykh O, Voronova V. Professionally significant qualities as the basis of selection and prediction of sport dancers' successfulness. *Theory and methods of physical education and sports*. 2017;2:86–89.

9. Fedorchuk SV, Tukaev SV, Lysenko EN, Shynkaruk OA, Voronova VI. Psychophysiological state of athletes with different levels of trait and state anxiety in complex coordination sports. *Sports medicine, physical therapy and occupational therapy*. 2017;20(1):26–32.

10. Blasing B, Puttke M, Schack T. The neurocognition of dance: Mind, movement and motor skills. *Routledge*; 2018. 320 p.

11. Choi WM, Lee JH. An Analysis of Research Trends in Korean Dance Psychology. *Research in Dance and Physical Education*. 2020;4(1):45–55.

12. Hackfort D, Schinke RJ, Strauss B, editors. *Dictionary of sport psychology: sport, exercise, and performing arts*. Academic Press; 2019.

13. Heras Fernández R, Espada Mateos M, Carrascal Domínguez S, García Coll V. Evaluation and analysis of emotional intelligence, mood and coping strategies in two Spanish dance companies. *Research in Dance Education*. 2020;21(3):231–44.

14. Hill AP, Mallinson-Howard SH, Madigan DJ, Jowett GE. Perfectionism in sport, dance, and exercise: An extended review and reanalysis. *Handbook of sport psychology*. 2020;14:121–57.

15. Horn TS. *Advances in Sport Psychology*. Champaign, IL: Human Kinetics; 2008. 512 p.

16. Jowett GE, Hill AP, Curran T, Hall HK, Clements L. Perfectionism, burnout, and engagement in dance: The moderating role of autonomy support. *Sport, Exercise, and Performance Psychology*. 2021;10(1):133.

17. Keay N, Overseas A, Francis G. Indicators and correlates of low energy availability in male and female dancers. *BMJ open sport & exercise medicine*. 2020; 1;6(1):e000906.

18. Leach J, Stevens CJ. Relational creativity and improvisation in contemporary dance. *Interdisciplinary Science Reviews*. 2020; 45(1):95–116.

19. Mainwaring LM, Finney C. Psychological risk factors and outcomes of dance injury: a systematic review. *Journal of Dance Medicine & Science*. 2017;21(3):87–96.

20. San-Juan-Ferrer B, Hipola P. Emotional intelligence and dance: a systematic review. *Research in Dance Education*. 2020;21(1):57–81.

21. Šifrar T, Majoranc K, Kajtna T. Matching of Personality Traits, Emotional Intelligence and Social Skills among Dance Partners in Competitive Dancing. *Kinesiology*. 2020; 17;52(2):242–9.

Надійшла 20.02.2023

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ

Моргосліп Дмитро Олександрович <https://orcid.org/0000-0002-5962-3224>, dmitrymorgoslip@gmail.com

Гринь Олександр Романович <https://orcid.org/0000-0002-8979-2336>, grinar@ukr.net

Національний університет фізичного виховання і спорту України,
вул. Фізкультури 1, м. Київ, 03150, Україна

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

Morgoslip Dmytro <https://orcid.org/0000-0002-5962-3224>, dmitrymorgoslip@gmail.com

Gryn Oleksandr <https://orcid.org/0000-0002-8979-2336>, grinar@ukr.net

National University of Ukraine on Physical Education and Sport
Fizkul'tury str. 1, Kyiv, 03150, Ukraine